

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

AUTORITĂȚI DE REGLEMENTARE A DOMENIULUI AUDIOVIZUAL

- *Studiu documentar* -

MARTIE 2021

Documentare și sinteză: Cristina Grecu, consilier parlamentar

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

** Lucrarea poate fi accesată direct pe Intranet la pagina Direcției studii și documentare legislativă.*

CUPRINS

I. REGLEMENTĂRI ÎN DOMENIUL AUDIOVIZUALULUI LA NIVEL COMUNITAR.....	4
II. REGLEMENTĂRI NAȚIONALE	
AUSTRIA.....	7
DANEMARCA.....	11
ESTONIA.....	14
FRANȚA.....	17
GERMANIA.....	22
LUXEMBURG.....	24
MAREA BRITANIE.....	27
POLONIA.....	29
SUEDIA.....	32

I. REGLEMENTĂRI ÎN DOMENIUL AUDIOVIZUALULUI LA NIVEL COMUNITAR

Politica Uniunii Europene în domeniul audiovizualului este reglementată de articolele 167 și 173 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Principalul act legislativ din acest domeniu este Directiva serviciilor mass-media audiovizuale, care a fost revizuită în anul 2018. Principalul instrument al UE în sprijinul acestui sector (în special al industriei cinematografice) este subprogramul MEDIA al programului "Europa creativă".

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene cere să se respecte "libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă".

În conformitate cu articolul 167 din TFUE, Uniunea încurajează cooperarea dintre statele membre și, dacă este cazul, sprijină și completează acțiunile acestora în domeniul creației artistice și literare, inclusiv în sectorul audiovizualului. Rolul UE în domeniul audiovizualului este acela de a crea o piață unică europeană pentru serviciile audiovizuale. UE trebuie, de asemenea, să țină seama de aspectele culturale în toate politicile sale. Deciziile se adoptă prin procedura legislativă ordinară.¹

Directiva serviciilor mass-media audiovizuale (DSMAV) a UE reglementează coordonarea la nivelul UE a legislațiilor naționale cu privire la toate serviciile mass-media audiovizuale, atât transmisii de televiziune, cât și servicii mass-media audiovizuale la cerere.

Directiva (UE) 2018/1808 modifică și actualizează DSMAV, ca parte a strategiei privind piața unică digitală, pentru:

- a extinde anumite norme audiovizuale la platformele de partajare a materialelor video, precum și la conținutul audiovizual partajat în anumite servicii oferite de mijloacele de comunicare socială;
- a introduce flexibilitate în ceea ce privește restricțiile aplicabile televiziunii;
- a consolida promovarea conținutului european;
- a proteja copiii și a aborda mai eficient discursurile de incitare la ură;
- a consolida independența autorităților naționale de reglementare.

Țările UE trebuie să asigure libertatea de recepționare și nu pot restricționa transmisiile de mass-media audiovizuale din alte țări ale UE. În anumite împrejurări și urmând anumite proceduri, țările pot aplica norme mai stricte decât cele prevăzute de această directivă. Autoritățile naționale trebuie să încurajeze coreglementarea și autoreglementarea prin coduri de conduită naționale.

Publicitatea

Publicitatea audiovizuală trebuie să fie ușor recunoscută ca atare și nu trebuie:

- să facă uz de tehnici subliminale;
- să aducă atingere respectului demnității umane;
- să includă sau să promoveze discriminare;
- să încurajeze comportamente care dăunează sănătății și siguranței;

¹ http://www.europarl.europa.eu/ftu/pdf/ro/FTU_3.6.2.pdf

- să încurajeze comportamente care dăunează în mod flagrant protecției mediului.
- Printre reclamele audiovizuale interzise se numără:
 - reclamele la țigări și tutun, inclusiv la țigări electronice și la recipientele pentru reîncărcare;
 - reclamele la alcool care vizează cu precădere minorii sau încurajează consumul nemăsurat, printre alte restricții;
 - reclamele la medicamente și tratamente disponibile pe bază de rețetă;
 - reclamele care abuzează de lipsa de experiență a copiilor sau de credulitatea și încrederea acestora în adulți ori care prezintă în mod nejustificat minorii în situații periculoase.
 - Alte cerințe vizează sponsorizarea și poziționarea de produse, iar emițătorii beneficiază de flexibilitate sporită privind durata publicității, noua limită fiind de 20 % în intervalul orar 6.00-18.00 și în intervalul orar 18.00-24.00.

Protejarea copiilor

Țările UE trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că programele care ar putea „afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor” sunt puse la dispoziție numai într-un mod care să asigure că, în mod normal, minorii nu le vor auzi sau vedea, prin selectarea unei ore de difuzare adecvate, prin instrumente de verificare a vârstei sau prin alte măsuri tehnice proporționale cu potențialele efecte negative. Conținutul cel mai dăunător, cum ar fi violența nejustificată și pornografia, face obiectul celor mai stricte măsuri.

Minorii beneficiază de un nivel mai ridicat de protecție și online: platformele de partajare a materialelor video trebuie să ia măsuri pentru a-i proteja pe minori de conținutul dăunător.

Plasarea de produse este interzisă și ea în programele pentru copii. Țările UE ar trebui să încurajeze utilizarea autoreglementării și a coreglementării prin coduri de conduită privind reclamele inadecvate din programele destinate copiilor la produse alimentare și băuturi cu conținut ridicat de grăsimi, sare și zahăr.

Discursurile de incitare la ură

Serviciile mass-media audiovizuale nu trebuie să conțină incitări la violență sau la ură împotriva unor grupuri ori a unui membru al unui grup, bazate pe discriminare pe motive precum sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, averea, nașterea, un handicap, vârsta, orientarea sexuală sau cetățenia, în conformitate cu articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale a UE.

Este interzisă, de asemenea, instigarea publică la săvârșirea unei infracțiuni de terorism.

Accesibilitatea

Furnizorii trebuie să își facă serviciile continue și treptat mai accesibile persoanelor cu handicap și sunt încurajați să elaboreze planuri de acțiune privind accesibilitatea în vederea atingerii acestui obiectiv.

Țările UE trebuie să desemneze un punct de contact online pentru furnizarea de informații și primirea de plângeri cu privire la chestiunile legate de accesibilitate.

Informațiile publice de urgență furnizate prin intermediul serviciilor mass-media audiovizuale, de exemplu în situații de dezastre naturale, trebuie să fie accesibile persoanelor cu handicap.

Partajarea de materiale video

Furnizorii de servicii de platformă de partajare a materialelor video* trebuie să ia măsuri adecvate pentru a proteja minorii de conținutul care le-ar putea afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală, precum și pentru a proteja publicul larg de incitarea la violență sau la ură ori de instigări publice la săvârșirea de infracțiuni de terorism.

Printre asemenea măsuri se numără:

- mecanisme care să le permită utilizatorilor să semnaleze conținutul neconform și proceduri eficiente privind plângerile utilizatorilor;
- instituirea unor măsuri și instrumente eficiente privind educația în domeniul mass-mediei și sporirea gradului de informare a utilizatorilor cu privire la respectivele măsuri și instrumente.

Furnizorii de servicii de platformă de partajare a materialelor video au aceleași obligații ca și furnizorii de servicii audiovizuale în ceea ce privește restricțiile privind publicitatea și alt conținut, ținând seama de controlul limitat pe care îl pot exercita aceștia asupra conținutului publicitar de pe platformele lor care nu este promovat, comercializat sau organizat de către ei.

Promovarea operelor europene și independente

Furnizorii de servicii mass-media audiovizuale la cerere trebuie să aloce cel puțin 30 % din cataloagele lor operelor europene și să asigure punerea în evidență a operelor respective.²

La nivel comunitar, prin Decizia 462 din 2014 (3.2.2014) a Comisiei Europene, s-a constituit Grupul European de Reglementare a Serviciilor Media Audiovizuale (ERGA), care reunește șefi sau reprezentanți la nivel înalt ai organismelor naționale de reglementare în domeniul serviciilor audiovizuale, pentru a sfătui Comisia cu privire la punerea în aplicare a Directivei UE privind serviciile media audiovizuale (AVMSD)³.

Cea mai recentă revizuire a DSMAV, din anul 2018, a consolidat rolul ERGA și a introdus cerințe specifice pentru a garanta independența autorităților naționale de reglementare.

În cadrul DSMAV revizuit⁴, ERGA are următoarele sarcini:

- furnizarea de expertiză tehnică Comisiei în ceea ce privește sarcina sa de a asigura o punere în aplicare coerentă a prezentei directive în toate statele membre și în ceea ce privește aspectele legate de serviciile mass-media audiovizuale care țin de competența sa;

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=LEGISSUM%3Aam0005>

³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/commission-decision-establishing-european-regulators-group-audiovisual-media-services>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A32010L0013>

- schimbul de experiență și de bune practici privind aplicarea cadrului de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale, inclusiv în ceea ce privește accesibilitatea și educația în domeniul mass-media;
- să coopereze și să furnizeze membrilor săi informațiile necesare pentru aplicarea DSMAV;
- să emită avize, la solicitarea Comisiei, cu privire la aspectele tehnice și factuale în temeiul articolului 2 alineatul (5c), al articolului 3 alineatele (2) și (3), al articolului 4 alineatul (4) litera (c) și al articolului 28a alineatul (7) din DSMAV.

ERGA a produs o gamă largă de rapoarte și declarații cu privire la AVMSD și alte aspecte legate de serviciile media audiovizuale, printre care și problematica dezinformării, lipsei de informare și informării eronate.

În cuprinsul raportului "Noțiuni privind dezinformarea și concepte conexe", sunt abordate aspecte referitoare la definițiile acestor concepte în legislațiile statelor membre.

Un singur stat membru al UE are o definiție legală a termenului specific „dezinformare” (Lituania), în timp ce în cazul altor state membre, deși legislația specifică se aliniază cu definițiile dezinformării, termenul nu este menționat în mod expres. În schimb, cei mai comuni termeni legislativi pentru dezinformare (adică informații false, create în mod deliberat pentru a dăuna unei persoane, grup social, organizație sau țară) sunt legi referitoare la „știri false” și „informații false”.

Cercetarea privind definițiile conceptelor conexe de știri false, propagandă și influența străină, sunt discutate și în legătură cu dezinformarea. Savanții sunt destul de critici în legătură cu termenul de știri false și similar cu dezinformarea, subliniind dificultățile și pericolele definirii propagandei. Raportul examinează, de asemenea, modul în care noțiunea de discurs de ură, și alte forme de conținut ilegal, sunt utilizate în legătură cu dezinformarea, lipsa de informare și informarea eronată.⁵

II. REGLEMENTĂRI NAȚIONALE

AUSTRIA

Autoritatea națională pentru comunicații (KommAustria)⁶ este autoritatea independentă de reglementare și supraveghere pentru mass-media audio și audiovizuală din Austria. Aceasta include, de asemenea, supravegherea Austrian Broadcasting Corporation (ORF) și a filialelor sale. Autoritatea asigură diversitatea opiniilor în mass-media și concurența loială pe piața de radiodifuziune duală și este responsabilă de introducerea și dezvoltarea ulterioară a radiodifuziunii digitale. KommAustria este, de asemenea, un sponsor în domeniul presei scrise sau îndeplinește sarcini conform Legii privind cooperarea și promovarea transparenței mass-media (MedKF-TG, „Legea transparenței mass-media”) și Legea drepturilor exclusive ale televiziunii (FERG).

⁵ <https://erga-online.eu/wp-content/uploads/2021/01/ERGA-SG2-Report-2020-Notions-of-disinformation-and-related-concepts.pdf>

⁶ https://www.rtr.at/medien/wer_wir_sind/KommAustria/KommAustria.de.html

Este organizată și funcționează în baza Legii KommAustria⁷.

Potrivit prevederilor aceste legi, conducerea KommAustria este alcătuită din cinci membri, și anume președintele, un vicepreședinte și alți trei membri. Toți membrii lucrează cu normă întreagă. Numai cei care și-au finalizat studiile de drept sau studii juridice și politice și au o experiență profesională juridică de cinci ani pot fi numiți membri.

Președintele, vicepreședintele și ceilalți membri sunt numiți de președintele federal la propunerea guvernului federal pentru o perioadă de șase ani. Propunerea trebuie să fie precedată de un anunț public pentru aplicare generală. Anunțul urmează să fie inițiat de cancelarul federal și publicat în Jurnalul Oficial.

(3) (Dispoziție constituțională) Propunerea guvernului federal necesită acordul Comisiei principale a Consiliului național.

(4) La sfârșitul mandatului, membrii anteriori vor continua activitatea până la ședința constitutivă a membrilor nou numiți.

Incompatibilități

Nu pot fi membri ai KommAustria:

Membrii guvernului federal, secretari de stat, membrii unui guvern de stat, membrii Consiliului Național, ai Consiliului Federal sau ai oricărui alt organism reprezentativ general sau ai Parlamentului European, precum și persoanele care sunt angajate de un partid politic sau au o funcție de conducere într-o organizație federală sau de stat a unei organizații politice, face parte dintr-un partid politic, persoane care sunt angajate de un club al unui organism reprezentativ general sau care sunt repartizate la un astfel de organism pentru serviciu, angajați parlamentari în sensul Legii angajaților parlamentari, precum și avocații poporului și președintele Curții de Conturi;

Persoanele care sunt angajate de o persoană juridică implicată în educația civică în domeniul partidelor politice (Secțiunea 1 PubFG);

Angajații din cabinetul unui ministru federal sau al biroului unui secretar de stat sau al unui alt organism al guvernului federal sau al unui stat numit în secțiunea 5, 6 sau 8 Paragraful 1 din Legea referințelor, Monitorul Federal al Legii nr. 273/1972;

Persoanele care sunt active într-un organ al Societății de Radiodifuziune austriece;

Persoanele care se află într-o relație de muncă, contract sau întreprindere cu Austrian Broadcasting Corporation sau filialele sale, cu un alt radiodifuzor sau cu o altă companie de mass-media și persoane care sunt în mod legal apropiate celor care utilizează o activitate a KommAustria sau sunt afectate de aceasta;

Persoanele cărora li se încredințează reprezentarea intereselor companiilor media, în special pe baza unui ordin sau a unei relații de muncă cu un grup de interese juridice sau un alt grup de interese;

Persoanele care au desfășurat una din activitățile și funcțiile menționate la punctele 1-6 în ultimul an.

Pe durata mandatului lor, membrii nu pot desfășura nicio activitate care ar putea da naștere la îndoieli cu privire la exercitarea independentă a funcției lor sau la prezumția de părtinire sau care ar împiedica îndeplinirea atribuțiilor lor oficiale sau ar putea pune în pericol interese profesionale.

⁷ <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20001213>

Membrii sunt obligați să notifice imediat președintele cu privire la activitățile pe care le desfășoară în plus față de activitatea lor în autoritate. Președintele însuși trebuie să aducă o astfel de activitate în atenția cancelarului federal.

Poziția membrilor

§ 6. (1) Membrii sunt independenți în exercitarea funcției și nu sunt obligați de nicio instrucțiune.

(2) Membrii sunt obligați să păstreze secretul în conformitate cu art. 20 alin. 3 B-VG.

§ 7

Președinte și adjunct

§ 7. (1) Președintele reprezintă KommAustria în relațiile externe. El poate delega această responsabilitate, în special autoritatea de a aproba anumite tipuri de comisioane, altor membri, în conformitate cu regulile de procedură.

(2) Adjunctul președintelui îl poate reprezenta pe președinte dacă acesta este în imposibilitate. Dacă președintele demisionează prematur, un nou președinte trebuie numit imediat pentru restul mandatului, în conformitate cu secțiunea 3 (2).

(3) Președintele atribuie documentele comerciale suportate în conformitate cu regulile de procedură și împărțirea responsabilităților.

(4) Președintelui îi revine sarcina de a lucra pentru o jurisprudență și o practică de aplicare mai uniformă, menținând în același timp independența membrilor.

§ al 8-lea. KommAustria este reprezentată de Adunarea Generală, Senat și membri individuali.

§ 9. (1) Adunarea generală este formată din toți membrii. Adunarea generală are cvorum dacă sunt prezenți cel puțin trei membri și decide cu o majoritate simplă a membrilor prezenți. Abținerea nu este permisă.

(1a) În caz de circumstanțe excepționale, rezoluțiile pot fi adoptate prin rezoluție circulară sau într-o conferință video.

(2) Ședința constitutivă și toate reuniunile ulterioare sunt convocate de președinte.

(3) Adunarea Generală are următoarele sarcini:

- 1. Emiterea și modificarea regulilor de procedură și alocarea responsabilităților;*
- 2. Alegerea președinților senatului și a membrilor senatului;*
- 3. Rezoluție privind raportul de activitate KommAustria;*
- 4. Emiterea de declarații cu privire la chestiuni de importanță fundamentală care intră în aria de aplicare a KommAustria;*
- 5. Demiterea membrilor conform § 5.*

§ 15. (1) Cancelarul federal este autorizat să obțină informații cu privire la toate aspectele legate de managementul KommAustria și să solicite toate informațiile relevante.

(2) Gestiunea financiară a KommAustria este supusă controlului Curții de Conturi.

Sarcinile și obiectivele KommAustria

§ 2. (1) Gestionarea administrativă și gestionarea sarcinilor de reglementare în sensul secțiunii 1 (1) include sarcinile atribuite KommAustria prin reglementări federale separate, în special:

1. *Procedura de alocare și aprobare conform PrR-G, Monitorul Federal al Legii I nr. 32/2001, și AMD-G, Monitorul Federal al Legii I nr. 84/2001,*
2. *Procedura pentru utilizarea în comun a sistemelor de transport conform § 8 ORF-G, Monitorul Federal al Legii I nr. 83/2001,*
3. *Pregătirea, introducerea și dezvoltarea ulterioară a difuzării digitale,*
4. *Acordarea autorizațiilor de operare a instalațiilor tehnice necesare radiodifuziunii și gestionării frecvențelor în conformitate cu TKG 2003, Monitorul Federal al Legii I nr. 70,*
5. *Alte proceduri conform § 120 TKG 2003,*
6. *Exercitarea supravegherii legale, inclusiv desfășurarea sancțiunilor administrative în conformitate cu prevederile PrR-G și AMD-G;*
7. *Monitorizarea conformității cu prevederile secțiunii 3 din Legea ORF, precum și prevederile publicitare din secțiunile 9-9b și 18 ORF-G de către Austrian Broadcasting Corporation și filialele sale, precum și conformitatea cu prevederile secțiunilor 31-35 (1), Secțiunea 36 Paragrafele 1 și 2, Secțiunile 37 și 38, precum și de la 42 la 45 AMD-G și Secțiunile 19 și 20 PrR-G de către radiodifuzorii privați și furnizorii de servicii media. Pentru a îndeplini această sarcină, KommAustria trebuie să efectueze evaluări ale programelor și serviciilor media care conțin comunicări comerciale la toți radiodifuzorii și furnizorii de servicii media la intervale regulate, sau cel puțin lunare. În cazul audiovizualului austriac, sunt incluse și ofertele online. În termen de patru săptămâni,*
8. *Procedura conform KartG 2005, Monitorul Federal de Drept I nr. 61 și Legea concurenței, Monitorul Federal de Drept I nr. 62/2002, în măsura în care KommAustria este parte oficială,*
9. *Efectuarea supravegherii legale a audiovizualului austriac și a filialelor sale, precum și desfășurarea de proceduri penale administrative în conformitate cu legea ORF,*
10. *Îndeplinirea sarcinilor în conformitate cu FERG, Monitorul Federal al Legii I nr. 85/2001,*
11. *Proceduri penale administrative conform ZuKG, Monitorul Federal de Drept I nr. 60/2000,*
12. *Efectuarea sarcinilor în conformitate cu MedKF-TG, Monitorul Federal al Legii nr. 125/2011,*
13. *Efectuarea sarcinilor conform 9a. Secțiunea AMD-G,*
14. *Efectuarea sarcinilor conform 9b. Secțiunea AMD-G,*
15. *Realizarea sarcinilor în conformitate cu Legea privind platformele de comunicare (KoPI-G), Monitorul Federal al Legii I nr. 151/2020.*

(2) *Administrarea finanțării în sectorul media în sensul secțiunii 1 (2) cuprinde sarcinile atribuite KommAustria prin dispoziții legale separate, în special:*

1. *Administrarea și alocarea fondurilor în conformitate cu PresseFG 2004, Monitorul Federal al Legii I nr. 136/2003,*
2. *Administrarea și alocarea fondurilor în conformitate cu secțiunea II a PubFG, Monitorul Federal al Legii nr. 369/2004,*
3. *Administrarea și alocarea fondurilor în conformitate cu secțiunea 33.*

(3) *Sarcinile care trebuie îndeplinite de KommAustria în conformitate cu paragraful 1 sunt destinate îndeplinirii următoarelor obiective:*

1. *Încurajarea noilor furnizori să intre pe piață;*

2.asigurarea diversității de opinii și promovarea calității programelor radio, inclusiv a cerințelor tehnice pentru diseminarea acestora;

3.dezvoltarea conceptelor tehnice și economice pentru o piață de radiodifuziune duală în Austria;

4.asigurarea respectării standardelor minime europene de către furnizorii de conținut, în special în favoarea protecției copiilor, tinerilor și a consumatorilor;

5.optimizarea utilizării spectrului de frecvență pentru difuzare.

DANEMARCA

Cadrul legal referitor la domeniul audiovizual în Danemarca este reprezentat de Legea privind răspunderea media nr. 1719 din 1998⁸.

Legea reglementează atât conținutul media, contravențiile pentru nerespectarea prevederilor legale, cât și stabilirea și funcționarea organismului de supraveghere a domeniului audio-video - Consiliul de presă⁹.

Partea 3 Răspunderea penală pentru conținutul mass-media

Publicații periodice interne

Secțiunea 9 (1) Răspunderea penală pentru conținutul unei publicații periodice interne poate fi impusă doar autorului și editorului.

Subsecțiunea (2) Dispozițiile care reglementează răspunderea pentru articole se aplică, de asemenea, prin analogie imaginilor și reprezentărilor similare.

Subsecțiunea (3) Suplimentele de știri și afișele sunt considerate parte a publicației la care se referă sau din care provin.

Secțiunea 10 (1) Autorul unui articol publicat sub semnătura acestuia va fi responsabil pentru conținutul articolului în conformitate cu dispozițiile generale ale legislației aplicabile.

Subsecțiunea (2) Un articol va fi interpretat ca purtând numele autorului, cu condiția ca acesta să fi fost publicat cu acordul autorului sub numele sau imaginea autorului. Acest lucru se aplică și în cazul în care articolul este publicat sub pseudonimul sau marca autorului și, în general, se știe la cine se referă pseudonimul sau marca.

Subsecțiunea (3) În cazul în care mai mulți autori au contribuit la un articol care poartă numele autorilor și nu apare ce parte a scris fiecare dintre autori, toți vor fi responsabili pentru conținutul articolului în conformitate cu dispozițiile generale ale legislației aplicabile.

Subsecțiunea (4) În cazul în care autorul unui articol care poartă numele autorului este o companie, o asociație, o instituție independentă sau similară, conducerea unei astfel de persoane juridice va fi responsabilă pentru conținutul articolului în conformitate cu dispozițiile generale ale legislației aplicabile.

Subsecțiunea (5) În circumstanțele menționate la subsecțiunea (4), răspunderea poate fi impusă persoanei juridice ca atare sub forma unei amenzi.

Subsecțiunea (6) Un text publicat care specifică numele unei agenții de știri ca sursă nu va fi considerat ca purtând numele autorului. (...)

⁸ <https://www.pressnaevnet.dk/media-liability-act/>

⁹ <http://www.pressnaevnet.dk/press-ethical-rules/>

Partea 5 Etica presei

Secțiunea 34 (1) Conținutul și comportamentul mijloacelor de informare în masă trebuie să fie în conformitate cu etica presei.

Subsecțiunea (2) Plângerile privind încălcarea subsecțiunii (1) din această secțiune pot fi depuse la mijlocul de difuzare în cauză sau direct la Consiliul de presă danez. Notificarea plângerii în ambele cazuri este de până la douăsprezece săptămâni de la publicare. Decizia anchetei în cauză poate fi adusă în fața Consiliului de presă în termen de douăsprezece săptămâni de la notificarea reclamantului. (...)

Partea 6 Dreptul la replică

Secțiunea 36 (1) Cererile de drept la replică în mass-media cu privire la informații de natură factică care ar putea cauza pagube semnificative financiare sau de altă natură și care au fost publicate într-un mijloc de presă, trebuie luate în considerare, cu excepția cazului în care corectitudinea informațiilor este incontestabilă.

Subsecțiunea (2) Cererile de răspuns pot fi depuse de persoana la care se referă informațiile sau, în cazul decesului acesteia, de către rudele apropiate.

Subsecțiunea (3) Cererile de răspuns trebuie trimise în scris editorului în termen de douăsprezece săptămâni de la publicarea informațiilor pe care persoana în cauză dorește să le infirme. (...)

Secțiunea 37 (1) Obligația de a publica un răspuns revine editorului.

Secțiunea 38 (1) Conținutul răspunsului trebuie, în toate elementele esențiale, să se limiteze la informațiile de fapt, iar conținutul nu trebuie să fie ilegal. (...)

Secțiunea 39 (1) Răspunsul va fi publicat gratuit, fără întârzieri nejustificate și în orice mod vizibil care poate fi justificat în mod rezonabil de circumstanțe.

Subsecțiunea (2) Comentariile editoriale în continuarea imediată a publicației se vor limita la informații factuale.

Secțiunea 40 (1) Persoana care solicită răspunsul va fi notificată în cel mai scurt timp în scris cu privire la respingerea acestuia, cu mențiunea că respingerea poate fi adusă în fața Consiliului de presă în termen de douăsprezece săptămâni. Respingerea va indica adresa Consiliului de presă.

Subsecțiunea (2) Plângerea în legătură cu un răspuns inadecvat poate fi adusă în fața Consiliului de presă în termen de douăsprezece săptămâni de la publicarea răspunsului.

Partea 7 Consiliul de presă

Secțiunea 41 (1) Se înființează un consiliu de presă format dintr-un președinte și un vicepreședinte și alți șase membri numiți de ministrul justiției. Numirea președintelui și a vicepreședintelui, care trebuie să fie juriști, se face la recomandarea președintelui Curții Supreme daneze. Doi membri vor fi numiți la recomandarea Dansk Journalistforbund (Uniunea Jurnaliștilor Danezi), doi membri vor fi numiți să reprezinte conducerile editoriale ale presei tipărite și ale radioului și televiziunii la recomandarea reprezentanților acestor entități și doi membri vor fi numiți reprezentanți ai societății civile la recomandarea Dansk Folkeoplysnings Samråd (Consiliul danez pentru educația adulților).

Subsecțiunea (2) Membrii și supleanții acestora, a căror numire va fi guvernată de aceleași dispoziții, vor fi numiți pentru patru ani. Reînnoirea mandatului este permisă.

Secțiunea 42 (1) Atunci când se pronunță într-un caz, Consiliul, pe lângă președinte sau vicepreședinte, va fi alcătuit din alți trei membri; unul dintre membrii numiți la recomandarea Uniunii Jurnaliștilor Danezi și unul dintre membrii desemnați să reprezinte conducerile editoriale și un membru desemnat ca reprezentant public.

Secțiunea 43 (1) Consiliul de presă se pronunță în următoarele cazuri:

- (i) dacă publicația făcută este contrară eticii presei, cf. secțiunea 34 și
- (ii) dacă, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în partea 6 a prezentei legi, mass-media are obligația de a publica un drept la replică, inclusiv conținutul, forma și locația răspunsului.

Subsecțiunea (2) Președintele poate respinge:

- (i) plângeri care nu intră în mod clar în sfera de responsabilitate a Consiliului, cf. subsecțiunea (1) sau care sunt vădit nefondate și
- (ii) reclamații din partea unor persoane, întreprinderi etc. fără motiv de acțiune în problemele împotriva cărora a fost depusă o reclamație.

Subsecțiunea (3). Președintele respinge cazurile în care nu a fost respectat termenul pentru depunerea unei plângeri prevăzut la articolul 34 alineatul (2) sau (3) sau la articolul 40 din prezenta lege.

Secțiunea 44 (1) Orice reclamație depusă la Consiliu trebuie să fie scrisă.

Subsecțiunea (2) Consiliul poate judeca un caz din proprie inițiativă în cazul în care cazul este esențial sau principal. În caz afirmativ, Consiliul ia avizul părții vătămate. Numele părții vătămate va fi menționat numai în cazul în care s-a obținut acordul.

Secțiunea 45 (1). Consiliul solicită canalului de difuzare vizat de plângere să prezinte o declarație scrisă, iar în cursul audierii cazului, Consiliul poate obține informații suplimentare de la părțile interesate.

Subsecțiunea (2) Consiliul poate cere, de asemenea, să i se furnizeze o copie a publicației și o înregistrare a transmisiei radio sau de televiziune la care se referă plângerea.

Secțiunea 46 (1) Cazurile în fața Consiliului se desfășoară fără întârzieri nejustificate.

Subsecțiunea (2) În situația în care canalul media în cauză neglijează să-și prezinte observațiile către Consiliu în termen de șapte zile de la primirea cererii Consiliului, cazul poate fi judecat pe baza informațiilor disponibile.

Subsecțiunea (3) Consiliul poate convoca părțile în cauză la audieri. În cazul în care reclamantul nu se prezintă la astfel de proceduri fără motive întemeiate, Consiliul poate respinge plângerea sau o poate soluționa pe baza informațiilor disponibile. În cazul în care reprezentanții mijloacelor de informare în masă împotriva cărora a fost depusă plângerea nu apar, cazul va fi judecat pe baza informațiilor disponibile.

Secțiunea 47 (1) Un membru al Consiliului nu poate participa la audierea unei plângeri depusă împotriva canalului de difuzare al cărui reprezentant este sau în cazul în care există alte circumstanțe care pot genera suspiciuni cu privire la imparțialitatea persoanei în cauză.

Secțiunea 48 (1) Cu excepția cazului în care s-a ajuns la un compromis între părți, Consiliul deliberază cu majoritate de voturi și cu o decizie motivată. În caz de egalitate, președintele are votul decisiv. În cazul în care o decizie nu este unanimă, în decizie se menționează avizul divergent.

Secțiunea 49 (1) Consiliul poate îndruma editorul canalului de difuzare împotriva căruia a fost depusă plângerea, în cel mai scurt timp posibil, pentru a publica o decizie într-o măsură specificată de Consiliu. O astfel de publicare se va face fără comentarii și în orice mod vizibil care poate fi solicitat în mod rezonabil.

Secțiunea 50 (1) Deciziile Consiliului nu pot fi aduse în fața altei autorități administrative.

Secțiunea 51 (1) Consiliul întocmește un raport anual cu privire la activitățile sale către ministrul justiției. Raportul trebuie făcut public.

Secțiunea 52 (1) După desfășurarea negocierilor cu Consiliul, ministrul justiției stabilește regulamentul de procedură al Consiliului de presă. Subsecțiunea (2) Consiliul este asistat de un secretariat.

Subsecțiunea (3) Ministrul Justiției poate dispune asupra regimului cheltuielilor aferente activităților Consiliului, astfel ca acestea să fie suportate de mass-media în conformitate cu un barem care urmează să fie stabilit în regulamentul de procedură al Consiliului.

Partea 8 Sancțiuni

Secțiunea 53 (1) Încălcarea secțiunilor 3 (1), cf. (3), 4, 5 (1), cf. (4), secțiunii 5 (3), 6, 7 și 8 (2) din prezenta lege se pedepsește cu amendă sau închisoare de până la patru luni.

Subsecțiunea (2). Nerespectarea unui ordin de publicare în temeiul articolelor 49 și 54 din prezenta lege se pedepsește cu amendă sau închisoare de până la patru luni.

Subsecțiunea (3). În cazul în care o infracțiune a fost comisă de o companie, o asociație, o instituție independentă, o fundație sau altele asemenea, persoana juridică ca atare poate fi pasibilă de amendă. În cazul în care infracțiunea a fost comisă de stat, o municipalitate sau autoritățile guvernamentale locale cf. articolul 60 din Legea cu privire la administrația locală, statul, municipalitatea sau autoritățile administrației locale vor fi pasibile de amendă. (...)

ESTONIA

În conformitate cu Directiva UE privind serviciile mass-media audiovizuale și politica mass-media, activitățile de reglementare și supraveghere a domeniului audiovizual sunt separate una de cealaltă. Ministerul Culturii este responsabil pentru politica de difuzare, participând, astfel, la o serie de procese transeuropene de elaborare a politicilor și la grupuri de lucru.

În Estonia, rolul unui controlor independent de servicii media este atribuit Autorității Estoniene de Supraveghere Tehnică aflată în administrarea Ministerului Afacerilor Economice și Comunicațiilor.¹⁰

Autoritatea pentru reglementarea tehnică și protecția consumatorilor (TTJA) este o organizație guvernamentală înființată în 2019 prin fuziunea Consiliului pentru protecția consumatorilor și a autorității tehnice de reglementare.¹¹

¹⁰ <https://www.kul.ee/en/activities/audiovisual-field/broadcasting>

¹¹ <https://www.ttja.ee/en>

În cuprinsul Legii Serviciilor de Media¹², sunt stipulate o serie de aspecte referitoare la autoritatea de supraveghere a domeniului audiovizual și la măsurile privind protecția demnității umane și a minorilor în privința conținutului difuzat.

Capitolul 8

§ 54. Autoritatea de supraveghere a statului

Autoritatea de supraveghere tehnică¹³ va fi autoritatea de supraveghere a statului cu privire la conformitatea cu acest act și cerințele stabilite pe baza acestui act, cu excepția cerințelor prevăzute la § 15 din prezenta lege.

§ 55. Drepturile funcționarilor care exercită supravegherea statului

(1) Un funcționar care exercită activitatea de supraveghere are autoritatea de a îndeplini următoarele funcții:

1) să inspecteze conformitatea serviciului de programe al furnizorului de servicii media cu cerințele stabilite de lege;

2) să verifice conformitatea cu condițiile și condițiile secundare ale licenței de activitate a furnizorului de servicii media;

3) să obțină informații de la furnizorul de servicii media pentru exercitarea supravegherii;

4) să solicite documente, înregistrări ale serviciului de programe și programe de la furnizorul de servicii media și de la implementatorul de retransmisie date despre autorizația relevantă acordată de țara de locație pentru transmiterea serviciului de programe de televiziune sau a catalogului de programe sau despre alte baze legale în conformitate cu legislația țării de localizare;

5) să emită precepte în limita competenței.

(2) În cazurile prevăzute în Legea privind executarea silită și plata penalităților, un funcționar care exercită supravegherea statului are dreptul de a impune executarea silită în conformitate cu procedura prevăzută în Legea privind executarea silită și plata penalității.

Capitolul 9 Sancțiuni

§ 57. Încălcarea cerinței de protecție a minorilor

(1) Încălcarea cerințelor specificate în § 19 din prezenta lege se pedepsește cu o amendă de până la 300 de unități de penalizare.

(2) Aceiași faptă săvârșită de o persoană juridică se pedepsește cu o amendă de până la 32.000 de euro.

§ 58. Încălcarea cerințelor stabilite pentru comunicarea comercială

(1) Încălcarea cerințelor specificate la subsecțiunea 26 (2) și §§ 28-31 din prezenta lege se pedepsește cu o amendă de până la 300 de unități de penalizare.

(2) Același fapt săvârșit de o persoană juridică se pedepsește cu o amendă de până la 32.000 de euro.

¹² https://www.riigiteataja.ee/en/compare_original/506112013019

¹³ Din 2019 organismul este reprezentat de Autoritatea pentru reglementarea tehnică și protecția consumatorilor.

§ 59. Procedură

(1) Prevederile Codului penal și ale Codului de procedură contravențională se aplică contravențiilor menționate la §§ 57 și 58 din prezenta lege.

(2) Autoritatea de supraveghere tehnică este un organism care desfășoară proceduri extrajudiciare cu privire la contravenții prevăzute la §§ 57 și 58 din prezenta lege.

§ 19. Protecția minorilor și moralitatea și asigurarea legalității

(1) La furnizarea de servicii mass-media este interzisă incitarea la ură pe bază de sex, origine rasială sau etnică, credințe sau religie sau degradarea comportamentului legal sau încălcarea legii în oricare dintre programe.

(2) Furnizorul de servicii de televiziune sau radio nu trebuie să transmită programele care pot cauza prejudicii fizice, mentale sau morale substanțiale minorilor, în special astfel de programe care includ pornografie sau propagă violență sau cruzime în sensul subsecțiunii 1 (2) Legea pentru reglementarea diseminării operelor care conțin pornografie sau care promovează violența sau cruzimea.

(3) Programele care pot provoca daune dezvoltării fizice, mentale sau morale a minorilor și sunt improprie vârstei lor cu scene care implică conținut indecent, violență sau cruzime sau care demonstrează un comportament ilegal nu vor fi transmise de serviciul de televiziune și radio furnizor în intervalul orar 6.00 - 22.00.

(4) În cazul în care programul menționat la subsecțiunea (3) din această secțiune este transmis în afara perioadei menționate, un avertisment care anunță că programul ulterior este inadecvat pentru minori va fi transmis spectatorilor înainte de program în modul înțeles de către telespectatori sau un simbol relevant cu privire la inadecvarea acestui program pentru minori sau anumite grupe de vârstă ale minorilor vor fi vizibile pe ecran pe parcursul întregului program de televiziune.

(5) Cerințele prevăzute la subsecțiunile (3) și (4) din această secțiune nu se aplică dacă furnizorul de servicii de televiziune garantează, cu măsurile tehnice corespunzătoare, că minorii nu pot primi astfel de programe prin mijloace obișnuite.

(6) Dacă există programe în serviciul de programe al căror conținut corespunde condițiilor prevăzute la subsecțiunea (3) din această secțiune, furnizorul de servicii de televiziune și radio nu are voie să transmită episoadele programului care au cauzat restricția și nici să evidențieze aceste extrase în serviciul său de programe.

(7) Serviciul mass-media audiovizual, la cerere, va oferi acces la programe interzise minorilor doar prin intermediul codurilor de identificare personală sau al altor soluții tehnice relevante, într-un mod care nu este accesibil minorilor în circumstanțe normale.

§ 14. Echilibrul politic în timpul campaniilor electorale active

Dacă un furnizor de servicii de televiziune și radio furnizează timp de transmisie pentru ca un partid sau o mișcare politică să își prezinte pozițiile, celuilalt partid sau mișcare politică i se va acorda, la cererea lor scrisă, o șansă egală de a vorbi fără întârzieri nerezonabile în timpul campaniilor electorale active în alegerile pentru Parlamentul European, Riigikogu sau consiliile guvernelor locale.

§ 15. Protecția sursei de informații

(1) O persoană care prelucrează informații în scopuri jurnalistice are dreptul de a nu dezvălui informațiile care ar permite identificarea sursei de informații.

(2) O persoană care prelucrează informații în scopuri jurnalistice nu are dreptul, fără acordul sursei de informații, să dezvăluie informațiile care ar permite identificarea sursei de informații.

(3) Obligația prevăzută la subsecțiunea (2) a acestei secțiuni nu se aplică în cazul în care sursa informațiilor a furnizat cu bună știință informații false persoanei care prelucrează informații în scopuri jurnalistice.

(4) Subsecțiunile (1) - (3) din această secțiune se aplică unei persoane care este expusă profesional la informații care permit identificarea sursei de informații a unei persoane care prelucrează informații în scopuri jurnalistice.

(5) Este interzisă utilizarea influenței directe sau indirecte, identificarea sursei de informații, asupra unei persoane care prelucrează informații în scopuri jurnalistice sau unei persoane care este expusă profesional la informații care permit identificarea sursei de informații a persoanei care prelucrează informații în scopuri jurnalistice.

(6) O persoană care prelucrează informații în scopuri jurnalistice și o persoană care este expusă profesional la informații care permit identificarea sursei de informații a unei persoane care prelucrează informații în scopuri jurnalistice este obligată să transmită aceste informații în conformitate cu condițiile și în procedură prevăzută în Codul de procedură penală.

§ 20. Dreptul la replică

(1) Fiecare persoană fizică sau juridică, indiferent de cetățenie sau locație, ale cărei drepturi legale, în special reputația, au fost afectate de prezentarea incorectă a faptelor în cadrul unui program de televiziune sau radio, are dreptul la replică sau de a solicita punerea în aplicare a altor remedii echivalente care sunt în conformitate cu legislația.

(2) Un furnizor de servicii de televiziune sau radio trebuie să asigure posibilitatea de a transmite răspunsul sau de a pune în aplicare alte remedii echivalente și nu va cauza dificultăți prin stabilirea unor termene sau condiții nerezonabile. O notificare scrisă a intenției de răspuns trebuie trimisă furnizorului de servicii de televiziune sau radio în termen de 20 de zile de la transmiterea programului care a cauzat cererea. Furnizorul de servicii de televiziune sau radio transmite răspunsul gratuit în același serviciu de programe în termen de 20 de zile de la primirea cererii motivate.

(3) Cererea de răspuns poate fi respinsă dacă replica nu este justificată și solicitarea include un act pasibil de pedeapsă sau dacă satisfacerea cererii ar duce la răspundere civilă pentru furnizorul de servicii de televiziune sau radio sau dacă standardele morale general acceptate ar fi neglijate de satisfacerea cererii.

FRANȚA

Legea privind libertatea de expresie din anul 1986¹⁴, modificată și completată, reglementează acest domeniu, iar în prezent, există un proiect pentru o nouă lege, al cărei conținut să răspundă nevoilor actuale ale pieței audiovizualului din Franța.¹⁵

¹⁴ <https://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=LEGITEXT000006068930>

Proiectul noii legi prevede crearea unei singure companii care să reunească toate instituțiile de stat prestatoare de servicii audiovizuale, precum și o reglementare mai strictă a veniturilor obținute din servicii de publicitate.

De asemenea, guvernul intenționează, în baza acestei viitoare legi, să schimbe procedura de numire a șefilor instituțiilor publice audiovizuale, aceștia, fiind, în prezent, numiți de către CSA. Se are în vedere ca președinții instituțiilor publice de audiovizual să fie numiți de către consiliile de administrație ale acestora.

Se intenționează ca această reformă a audiovizualului să fie implementată până la sfârșitul anului 2022.

Prin Legea privind libertatea de expresie sunt reglementate atât înființarea și funcționarea Consiliului Superior al Audiovizualului, cât și aspecte referitoare la protecția demnității umane și a minorilor.

Consiliul Superior al Audiovizualului este autoritatea publică franceză de reglementare a audiovizualului, reprezentând un colegiu cu personalitate juridică. Pentru a-și asigura misiunile, acesta este organizat în 8 direcții, sub autoritatea președintelui și sub responsabilitatea directorului administrativ: direcțiile administrativă, financiară, de gestionarea a sistemelor informaționale, managementului media televizată, managementului media radio, managementului programe, juridică, studii, afaceri economice, afaceri europene și internaționale și direcția informații și comunicare instituțională, precum și un secretariat general pentru teritorii.

Autoritatea funcționează în scopul asigurării libertății de exprimare în interesul publicului și al profesioniștilor. Se bazează pe următoarele principii:

- respectarea și protejarea drepturilor și libertăților individuale;
- reglementarea economică și tehnologică a pieței;
- responsabilitatea socială.

CSA este o autoritate publică independentă organizată în baza legii din 17 ianuarie 1989, care modifică Legea Léotard din 30 septembrie 1986. Aceasta înseamnă că acționează în numele statului care și-a delegat competența pentru reglementarea sectorului audiovizual. CSA raportează acțiunile sale autorităților publice, dar nu este supusă autorității guvernului.

Pe lângă garantarea libertății comunicării audiovizuale, Consiliul Superior al Audiovizualului și-a văzut misiunea generală extinzându-se și adaptându-se ritmului schimbărilor tehnologice, economice și sociale. Departamentul de a-l reduce la rolul de polițist audiovizual, legea îi încredințează misiuni care acoperă atât protecția libertății de comunicare, respectul pentru persoane, cât și reglementarea publică, tehnică și economică a sectorului.

¹⁵ https://www.lemonde.fr/actualite-medias/article/2019/09/24/le-gouvernement-veut-reunir-l-audiovisuel-public-au-sein-d-une-meme-holding_6012916_3236.html

De exemplu, CSA emite autorizațiile de utilizare a frecvențelor, monitorizează respectarea regimului de protecție a minorilor, respectarea legislației electorale în legătură cu organizarea campaniilor electorale s.a.

I s-au încredințat competențe specifice cu privire la serviciile publice de radio și televiziune, răspunzând în special de independența acestor entități.

Consiliul este condus de un colegiu format din șapte membri: președintele și șase consilieri. Toți sunt numiți în funcție prin decret al președintelui Republicii pentru un mandat de șase ani, care nu poate fi anulat și nu poate fi reînnoit.

Președintele CSA este numit de președintele Republicii. Ceilalți șase membri ai Colegiului sunt stabiliți de președinții Senatului și Adunării Naționale. Fiecărei camere legislative îi revine numirea a trei membri, aleși pe baza abilităților, experienței și expertizei lor. Aceste nominalizări trebuie să contribuie la reprezentarea egală a femeilor și bărbaților.

Nominalizările trebuie să fie validate de comisiile de afaceri culturale ale Senatului și Adunării Naționale, pe baza unui vot favorabil de 3/5 din voturile exprimate.

Cu excepția președintelui său, o treime a Colegiului este reînnoită din doi în doi ani, recomandat fiind a se alege o femeie și un bărbat. Pentru a fi membru al Colegiului trebuie îndeplinite următoarele condiții: vârsta mai mică de 65 de ani și interzicerea oricărei alte activități profesionale sau funcții pe perioada exercitării mandatului de membru al Colegiului.

Pentru membrii Colegiului sunt prevăzute obligații de îndeplinit și după încetarea mandatului:

- îndeplinirea criteriilor referitoare la prevenirea conflictelor de interese, stabilite de Legea privind transparența vieții publice, pentru o perioadă de un an după încetarea mandatului.

În plus, în conformitate cu dispozițiile Codului Penal, pe parcursul celor trei ani de la încetarea funcției, membrii Colegiului nu pot lucra pentru o întreprindere publică sau privată pentru care CSA a asigurat supravegherea sau controlul.¹⁶

Articolul 14

Consiliul Superior al Audiovizualului exercită controlul, prin toate mijloacele adecvate, asupra obiectului, conținutului și modalităților de programare a programelor publicitare difuzate de serviciile de comunicare audio-vizuală în temeiul prezentei legi. Asigură respectul pentru demnitatea tuturor oamenilor și imaginea femeilor care apar în aceste reclame. Poate lua în considerare recomandările autorităților de autoreglementare înființate în sectorul publicitar. În fiecare an, transmite Parlamentului un raport care evaluează acțiunile întreprinse de serviciile de comunicare audiovizuală în vederea asigurării faptului că difuzările publicitare care însoțesc programele destinate tinerilor respectă obiectivele sănătății publice și lupta împotriva comportamentelor riscante și formulează recomandări pentru îmbunătățirea autoreglării sectorului publicitar. Mesajele

¹⁶ <https://www.csa.fr/Informer>

publicitate difuzate de serviciile de televiziune în programele destinate tinerilor sunt reglementate printr-un decret al Consiliului de Stat.

Difuzările publicitare cu caracter politic sunt interzise.

Orice încălcare a prevederilor paragrafului de mai sus se pedepsește cu sancțiunile prevăzute la articolul L. 90-1 din codul electoral.

Consiliul Superior al Audiovizualului promovează, de asemenea, încheierea de coduri de bună conduită menite să reducă în mod eficient expunerea copiilor la comunicările comerciale audiovizuale referitoare la produse alimentare sau băuturi care conțin substanțe nutritive sau substanțe cu efect nutritiv sau fiziologic, în special grăsimi, acizi grași, sare sau sodiu și zaharuri, a căror prezență în cantități excesive în dieta generală nu este recomandată. Aceste coduri vizează prevenirea comunicărilor comerciale audiovizuale care prezintă în mod favorabil aspectele nutriționale ale acestor alimente și băuturi.

Articolul 15

Consiliul Superior al Audiovizualului asigură protecția copiilor și adolescenților și respectarea demnității persoanei în programele puse la dispoziția publicului de către un serviciu de comunicare audiovizuală.

Se asigură că programele care pot afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor nu sunt puse la dispoziția publicului de către un serviciu de comunicare audiovizuală, cu excepția cazului în care acesta este furnizat prin alegerea intervalului orar sau prin acces restricționat prin orice modalitate tehnică, iar minorii nu sunt în mod normal susceptibili a auzi sau a vedea aceste programe.

Atunci când programele care pot afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor sunt puse la dispoziția publicului de către serviciile de televiziune, consiliul se asigură că acestea sunt precedate de un avertisment către public și că sunt identificate prin prezența unui simbol vizual pe tot parcursul lor. De asemenea, asigură implementarea unui proces tehnic de control al accesului adaptat la natura serviciilor media audiovizuale la cerere. (...)

De asemenea, se asigură că niciun program care ar putea afecta grav dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor nu este pus la dispoziția publicului de către serviciile de comunicare audiovizuală.

În cele din urmă, se asigură că programele puse la dispoziția publicului de către un serviciu de comunicații audiovizuale nu conțin:

1 ° Nici incitarea la ură sau violență pe baza unuia dintre motivele menționate la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene sau din cauza identității de gen;

2 ° Nici provocarea publică de a comite infracțiunile menționate la articolele 421-2-5 și 421-2-5-1 din codul penal.

Elaborează un cod de bună conduită referitor la acoperirea audiovizuală a actelor teroriste.

Legea privind lupta împotriva manipulării informației¹⁷, care urmărește să protejeze mai bine democrația împotriva diferitelor moduri în care se răspândește în mod deliberat știri false, a fost aprobată în cea de-a doua lectură de către Adunarea Națională, la 20 noiembrie 2018¹⁸.

Textul vizează difuzarea pe scară largă și extrem de rapidă a știrilor false prin intermediul instrumentelor digitale, în special prin intermediul canalelor de difuzare oferite de rețelele sociale și mass-media, influențate de statele străine.

O atenție deosebită este acordată campaniilor electorale, chiar înainte și în timpul alegerilor, pentru a concentra instrumentele disponibile împotriva pericolului real, și anume încercările de a influența rezultatele alegerilor (așa cum s-a întâmplat în timpul ultimelor alegeri prezidențiale americane și al campaniei Brexit).

Sunt prevăzute următoarele măsuri pentru aceste perioade de campanie:

- o obligație de transparență pentru platformele digitale, care trebuie să raporteze orice conținut sponsorizat publicând numele autorului și suma plătită. Platformele care depășesc un anumit număr de hit-uri pe zi trebuie să aibă un reprezentant legal în Franța și să publice algoritmi;

- crearea unei măsuri legale care să permită încetarea rapidă a difuzării de știri false. Un judecător interimar va califica "știrile false", așa cum sunt definite în legea din 1881 privind libertatea presei, în conformitate cu trei criterii:

- știrea falsă trebuie să fie evidentă;
- să fie diseminată în mod deliberat pe o scară largă;
- și să conducă la o perturbare a climatului de pace sau să compromită rezultatul alegerilor.

Pentru perioadele non-electorale, legea stabilește obligația cooperării dintre aceste platforme, obligându-i pe administratori să introducă măsuri de combatere a știrilor false și să facă publice aceste măsuri. Verificarea respectării acestei obligații a fost încredințată Autorității Franceze pentru Radiodifuziune (CSA), care va putea, de asemenea, să prevină, să suspende și să interzică emisiunile de televiziune care sunt controlate de state străine sau care sunt influențate de aceste state și care sunt în detrimentul intereselor fundamentale ale țării.

Textul vizează încercările deliberate de manipulare a informațiilor și nu va avea niciun impact asupra activității jurnalistice care poate, în orice moment, să dezvăluie informații privind chestiuni de interes public.¹⁹

Legea nr. 2018-1202 din 22 decembrie 2018 privind lupta împotriva manipulării informațiilor, conține dispoziții de modificare a codului electoral, de modificare a Legii din 30 septembrie 1986 privind libertatea de comunicare, obligațiile de cooperare a operatorilor platformelor online în scopul combaterii diseminării informațiilor false și dispoziții privind media.

¹⁷ <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000037847559/>

¹⁸

https://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?sessionId=2BE979C01B16EDE88A8FF18282918E0D.tplqfr43s_2?cidTexte=JORFTEXT000037847559&categorieLien=id

¹⁹ <https://www.gouvernement.fr/en/fake-news-a-bill-to-combat-the-manipulation-of-information>

GERMANIA

Autoritățile de Media - aceasta este autoritatea umbrelă a celor 14 instituții mass-media de stat din Germania, responsabilă de aprobarea și supravegherea posturilor de radio și televiziune private, de verificarea respectării regulilor privind publicitatea și a dispozițiilor privind protecția minorilor și de promovarea proiectelor de informare în domeniul mass-media.

În Germania există 14 autorități mass-media de stat. Acestea lucrează împreună în numele statelor federale pentru sarcini și proiecte centrale sub egida Autorităților de Media. Această colaborare asigură reglementarea uniformă a politicilor posturilor private de radio și televiziune și generează o singură voce în politica mediatică.

Domeniul audiovizualului, inclusiv activitatea de supraveghere, este reglementat în baza legislației fiecărui land, prin urmare, există o autoritate mass-media de stat în aproape fiecare land. Berlin și Brandenburg, precum și Hamburg și Schleswig-Holstein au un institut comun de mass-media.

În Germania, funcționează sistemul dual de radiodifuziune cu programe de difuzare publică și posturi private de radio și de televiziune. Programele private precum RTL, Sat 1, Radio Klassik sau Energy se finanțează în principal prin publicitate. Radiodifuziunile publice ARD și ZDF primesc bani din taxa de difuzare.

Activitatea de cooperare în cadrul autorității centrale se desfășoară în cadrul a patru comisii:

Comisia pentru aprobare și supraveghere (ZAK)²⁰

Conferința președinților comitetului (GVK)

Comisia pentru determinarea concentrării în mass-media (CEC)

Comisia pentru un mediu audiovizual care să protejeze tineretul (KJM)

ZAK este responsabilă pentru aprobarea și controlul radiodifuzorilor privați la nivel național, reglementarea platformelor și dezvoltarea difuzării digitale.

Comisia pentru aprobare și supraveghere este organismul central al companiilor media, aprobă acordarea și controlează licențele pentru radiodifuzorii privați la nivel național, supraveghează mass-media online, reglementează platforme și dezvoltarea difuzării digitale.

ZAK decide, de asemenea, asupra schimbării directorilor administrativi și asupra modificării structurii de proprietate a companiilor care au deja o licență de difuzare. Cerințele legale pentru aceste decizii sunt conținute în Tratatul privind mass-media de stat. Acolo este, de asemenea, reglementat modul în care sunt tratate încălcările programului de către organizator / furnizor. Prin urmare, ZAK evaluează posibilele încălcări ale principiilor unei emisiuni, ale unei anchete jurnalistice sau ale regulilor publicitare.

Directorii și președinții celor 14 autorități media de stat compun echipa de coordonare a ZAK. Directorul instituției umbrelă prezidează și ZAK.

²⁰ <https://www.die-medienanstalten.de/ueber-uns/organisation/kommission-fuer-zulassung-und-aufsicht-zak>

GVK ia decizii în domeniul selecției privind alocarea platformelor și a capacităților de transmisie wireless furnizorilor privați.

CEC verifică respectarea dispozițiilor pentru asigurarea diversității de opinie în televiziunea privată la nivel național.

KJM este punctul central de contact pentru protecția minorilor la televiziunea și radioul privat, precum și pe internet.

Un alt organ intern este DLM: Conferința directorilor autorităților mass-media de stat. Deciziile fundamentale de politică în domeniul mass-media sunt pregătite aici, de exemplu pe teme de drept, tehnologie / convergență, alfabetizare în media.

Responsabilitatea de bază a Autorităților de Media este reglementarea, aceasta incluzând sarcini cum ar fi:

- Emiterea de licențe;
- Alocarea frecvențelor pentru transmisie;
- Monitorizarea respectării prevederilor legale;
- Supravegherea respectării dispozițiilor privind publicitatea, protecția tinerilor și principiile generale de programare cu privire la radiodifuziune și internet;
- Supravegherea furnizorilor de platforme;
- Asigurarea diversității de opinie și prevenirea unei influențe dominante asupra opiniei publice.

Biroul comun de administrare a Autorităților de media coordonează atribuțiile supranaționale ale organismelor și comisiilor aparținând autorităților media.

Biroul comun de administrare are sediul la Berlin și reprezintă baza substanțială pentru o colaborare eficientă între autoritățile mass-media. În acest sens, funcționează ca un pol de referință pentru autoritățile mass-media în sine și pentru public.

Oferă sprijin ZAK și DLM, celor trei comitete (regulament; rețele, tehnologie, convergență și alfabetizare media, protecția utilizatorilor și minorilor, diversitate locală), precum și GVK, KJM și KEK în realizarea sarcinilor acestora.

Biroul de administrare comună cuprinde trei departamente: comitete și PR, concentrare media și protecția minorilor în mass-media.

Tratatul mass-media, în vigoare din 7 noiembrie 2020, reprezintă baza legală de reglementare a domeniului audiovizual.²¹

Directiva comună a autorităților germane de presă care reglementează publicitatea, sponsorizarea și teleshopping-ul (Directiva de publicitate TV) versiunea din 18 septembrie 2012.²²

²¹ https://www.die-mediananstalten.de/fileadmin/user_upload/Rechtsgrundlagen/Gesetze_Staatsvertraege/Medienstaatsvertrag_MStV.pdf

²² https://www.die-mediananstalten.de/fileadmin/user_upload/Rechtsgrundlagen/Richtlinien_Leitfaeden/TV_Advertising_Directive_2012.pdf

Tratat interstatal privind protecția demnității umane și protecția minorilor în radiodifuziune și în Telemedia (Tratatul interstatal privind protecția minorilor - JMStV) în vigoare de la 01 octombrie 2016.²³

Principiul de bază privind protecția tinerilor și copiilor în raport cu mass-media este menit să asigure un acces limitat la anumite conținuturi în funcție de vârstă.

După intrarea în vigoare la 1 ianuarie 2018, legea germană împotriva discursului de instigare la ură în mediul virtual este, probabil, cel mai bine realizat - dar adesea greșit înțeles - efort de eliminare a conținutului online cu potențial dăunător.

Legea, intitulată "Netzwerkdurchsetzungsgesetz" (NetzDG)²⁴, și care vizează rețelele sociale cu mai mult de 2 milioane de membri - cum ar fi Facebook, YouTube și Twitter, obligă platformele online să elimine postările "vădit ilegale" în termen de 24 de ore sau să impună amenzi de până la 50 de milioane de euro. Administratorii platformelor pot fi amendați individual cu amenzi de până la 5 milioane de euro dacă se fac vinovați de neînlăturarea la timp a conținutului ilegal raportat.

Criticii au avertizat că legea va prejudicia libera exprimare legitimă, determinând platformele la acțiuni excesive de înlăturare a conținuturilor și de cenzurare a postărilor ca măsură de precauție.

LUXEMBURG

Autoritatea luxemburgheză independentă audiovizuală (ALIA)²⁵ este instituția publică responsabilă de monitorizarea serviciilor mass-media audiovizuale. Își îndeplinește funcțiile în cadrul definit de Legea modificată din 27 iulie 1991 privind mediile electronice și respectarea libertății de expresie²⁶ - articolul 29. Potrivit legii, ALIA nu are dreptul de a interveni asupra programelor difuzate de către operatorii de servicii audiovizuale pe care îi monitorizează.

Pe lângă supravegherea serviciilor media audiovizuale, Autoritatea își îndeplinește și funcțiile în cadrul definit de Legea din 20 aprilie 2009 privind accesul publicului la spectacole cinematografice care își propune să ofere spectatorilor și, în special, părinților copiilor minori, informațiile necesare pentru a le permite să facă o alegere informată și responsabilă cu privire la filme.

Autoritatea nu are nicio putere de a interveni în alegerea filmelor alese spre a fi proiectate de organizatorii spectacole cinematografice publice.

Componența și activitatea Autorității sunt reglementate prin Legea din 27 august 2013 de înființare a Autorității luxemburgheze independente audiovizuală.

Autoritatea se compune din Consiliul de Administrație, Directorul și Adunarea Consultativă.

²³ https://www.kjm-online.de/fileadmin/user_upload/Rechtsgrundlagen/Gesetze_Staatsvertraege/Interstate_Treaty_on_the_Protection_of_Minors_in_the_Media_JMStV_in_English__19th_Interstate_Broadcasting_Treaty.pdf

²⁴ <https://www.gesetze-im-internet.de/netzdg/>

²⁵ <https://www.alia.lu/>

²⁶ <http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1991/07/27/n1/jo>

Consiliul de administrație este format din 5 membri, inclusiv un președinte, numiți de Marele Duce la propunerea Guvernului. Președintele reprezintă Autoritatea pe cale judiciară și extrajudiciară.

Membrii Consiliului de Administrație nu pot fi membri ai Guvernului, ai Camerei Deputaților, ai Consiliului de Stat sau ai Parlamentului European. Nu pot exercita niciun mandat municipal, nicio funcție, niciun mandat într-o entitate aflată sub supravegherea Autorității și nici direct sau indirect să dețină interese într-o companie sau în orice alt organism din competența Consiliului.

Consiliul de administrație este organul decizional al ALIA.

Pe baza unui dosar de investigație care i-a fost transmis de către director, Consiliul decide asupra încălcărilor dispozițiilor legale și de reglementare și pronunță fie închiderea cazului, fie una dintre sancțiunile prevăzute de lege.

Orice cerere de concesiune și permisiune pentru servicii naționale și internaționale necesită avizul ALIA.

Consiliul de administrație însuși acordă permisiuni pentru radiourile regionale (de difuzare) și locale și ia decizii cu privire la alocarea frecvențelor rezervate pentru difuzarea acestor radiouri.

Activitatea consiliului este reglementată de regulamente interne.

Directorul este numit de Guvern cu avizul Consiliului de Administrație pentru un mandat de 5 ani, care poate fi reînnoit.

Directorul trebuie să dețină o diplomă universitară care să ateste un ciclu complet de studii la nivelul unui masterat sau a unei diplome echivalente recunoscute.

Directorul este funcționar public.

Atribuțiile directorului

Directorul monitorizează respectarea prevederilor legale ale acestei legi, ale regulamentelor sale de aplicare și prevederile concesiunilor și permiselor, precum și specificațiile la care sunt atașate.

1. Reclamațiile adresate Autorității sunt transmise, după ce Consiliul a verificat admisibilitatea lor administrației, către director pentru soluționare.

2. Directorul dirijează soluționarea, iar când ancheta este închisă, acesta înaintează dosarul Consiliului de administrație propunându-i fie respingerea anchetei, fie pronunțarea uneia dintre sancțiunile prevăzute la articolul 35.

Participă la ședințele consiliului de administrație cu titlu consultativ, cu excepția cazului în care consiliul decide altfel..

3. Efectuează toate actele de gestiune administrativă și execută deciziile Consiliului de administrație.

4. Directorul este superiorul ierarhic al personalului Autorității.

5. Acesta stabilește regulile de procedură internă, precum și regulile de procedură care reglementează ancheta, care nu intră în vigoare până ce nu sunt aprobate de către Consiliul de administrație.

6. Întocmește sau determină întocmirea conturilor anuale și a bugetului, precum și a raportului de gestiune și le transmite consiliului de administrație pentru aprobare.

(1) Adunarea consultativă este organul consultativ al Autorității și este alcătuită din maximum douăzeci și cinci de membri, delegați timp de cinci ani de către cele mai

reprezentative organizații ale vieții sociale și culturale a țării. O hotărâre a Marelui Duce stabilește lista organizațiilor reprezentate și numărul delegaților acestora.

(2) Poate delibera în mod valabil numai dacă sunt prezenți majoritatea membrilor săi. Deliberările sunt adoptată cu majoritatea membrilor prezenți. În caz de egalitate, președintele are votul decisiv.

Adunarea trebuie să fie consultată în timpul investigației unei plângeri sau auto-sesizări referitoare la domeniile protecția minorilor și incitarea la ură bazată pe rasă, sex, opinie, religie sau naționalitate, atât în cazul serviciile de radio și televiziune cât și al spectacolelor cinematografice.

Autoritatea este împuternicită să aplice sancțiuni. Astfel, orice persoană sau organizație care se consideră afectată de conținutul unui serviciu vizat poate depune o plângere la ALIA - în măsura în care acest conținut încalcă protecția minorilor, demnitatea umană (rasă, opinie, religie sau naționalitate) sau atunci când prezintă elemente de pornografie.

Autoritatea monitorizează, de asemenea, conformitatea furnizorilor cu normele publicitare. Acest lucru se aplică atât conținutului, cât și duratei mesajelor publicitare.

Sancțiuni

Dacă la finalul procedurii, Autoritatea concluzionează că furnizorul a încălcat în mod vădit dispozițiile aplicabile, decide în funcție de gravitatea faptelor, una dintre următoarele sancțiuni disciplinare:

a) mustrare;

b) mustrare cu obligația de a da publicității un comunicat;

c) o amendă cuprinsă între 250 și 25.000 euro.

Mustrările și amenzile pot fi pronunțate numai în cazul în care încălcările nu fac obiectul unei sancțiuni penale.

Ministrul responsabil pentru mass-media consultă Autoritatea în contextul acordării unei concesi sau a unei autorizații pentru serviciile de presă naționale sau internaționale. ALIA decide direct asupra acordării și revocării permiselor pentru serviciile de radio audio regionale (de difuzare) și locale.

Legiuitorul a prevăzut, de asemenea, o serie de misiuni suport. Autoritatea va încuraja furnizorii de servicii media audiovizuale din diferite domenii, cum ar fi accesul la mass-media audiovizuală pentru persoanele cu deficiențe de vedere și de auz, dezvoltarea codurilor de etică pentru promovarea alimentelor sănătoase în programele pentru copii, precum și promovarea operelor europene de către furnizorii de servicii media audiovizuale la cerere.

În plus, legea din 14 decembrie 2015 privind sondajele de opinie politică îi încredințează ALIA misiunea de a asigura conservarea și disponibilitatea pentru public a informațiilor esențiale care au servit ca bază pentru desfășurarea sondajelor. Prin urmare, organismul care a efectuat sondajul trebuie să pună la dispoziția ALIA toate documentele în baza cărora a fost publicat sondajul.

MAREA BRITANIE

Ofcom²⁷ este autoritatea de reglementare pentru serviciile de comunicații din Marea Britanie.

Ofcom are următoarele atribuții:

- să se asigure că beneficiarii pot utiliza serviciile de comunicații, inclusiv banda largă;
- să existe o serie de companii care să ofere programe de televiziune și radio de calitate care să atragă diverse audiențe;
- telespectatorii și ascultătorii să fie protejați de materiale dăunătoare sau jignitoare difuzate la radio și TV;
- oamenii să fie protejați de tratament nedrept în cadrul programelor și să nu li se încalce dreptul la viață personală;
- serviciul poștal universal să acopere toate adresele din Marea Britanie șase zile pe săptămână, cu prețuri standard;
- spectrul radio să fie utilizat în cel mai eficient mod.

Pe pagina oficială a autorității, se precizează că nu intră în atribuțiile acesteia conținutul pe care oamenii îl postează pe internet.

Principalul organism decizional al Ofcom este Consiliul, care oferă direcția strategică pentru organizație, existând și o serie de alte consilii și comitete care supraveghează activitatea autorității la nivel național și regional.

Din punct de vedere istoric, regimurile de reglementare pentru radiodifuziune, telecomunicații și gestionarea spectrului audiovizual au cuprins o gamă largă de modele de guvernare. Acestea au inclus supravegherea de către o Comisie numită de guvern, de către directorul general și de către agenția guvernamentală.

Structura de guvernare a Ofcom este diferită. Se bazează pe un model care este familiar sectorului comercial, dar care marchează o abatere de la trecut.

Ofcom are un consiliu cu un președinte și membri atât executivi, cât și membri neexecutivi. Executivul conduce organizația și răspunde în fața consiliului de administrație, în timp ce activitatea consiliului și a executivului beneficiază de contribuția unui număr de organe consultative.

Consiliul oferă direcția strategică pentru Ofcom. Este principalul instrument statutar de reglementare cu un rol fundamental în implementarea efectivă a Legii privind comunicațiile din 2003.

Componența consiliului Ofcom este publică și poate cuprinde până la doisprezece membri. Acest număr include directorul executiv al Ofcom și până la trei membri ai executivului.

Consiliul Ofcom se întrunește cel puțin o dată pe lună (cu excepția lunii august). Agendele și notele întâlnirilor sunt publicate periodic pe site-ul Ofcom.

²⁷ <https://www.ofcom.org.uk/about-ofcom/what-is-ofcom>

Consiliul are funcție centrală de guvernanță, fiind responsabil cu supravegherea îndeplinirii atribuțiilor generale ale Ofcom și a responsabilităților statutare specifice, precum și cu supravegherea finanțării și cheltuielilor generale ale autorității.

Consiliul acționează în mod colectiv. În calitate de organism însărcinat cu guvernarea direcției strategice a Ofcom, Consiliul a convenit ca membrii săi să respecte următoarele principii:

- Consiliul va funcționa pe principiile responsabilității colective, sprijinului și respectului.
- Membrii consiliului de administrație ar trebui să aibă acces la toate informațiile necesare pentru a asigura o dezbatere riguroasă și un proces decizional eficient.
- În toate situațiile, se va considera că toți membrii Consiliului au fost de acord cu toate deciziile.
- Presiunea externă nu va modifica procesele consiliului, cu excepția termenelor potențiale.
- Comportamentul membrilor consiliului ca răspuns la decizii trebuie să fie același în interiorul și în afara Ofcom.
- Opiniile minoritare nu vor fi făcute publice în interior sau extern.
- Membrilor Consiliului nominalizați (alții decât cei care nu au fost de acord cu o decizie) li se poate solicita să explice și să argumenteze decizii specifice.
- În cazul în care un membru al consiliului demisionează, acesta poate declara baza dezacordului, dar nu poate dezvălui în public argumentele altor membri ai consiliului.

Consiliul poate lua orice decizie pe care o consideră adecvată fără a aduce atingere delegațiilor aprobate și stabilite prin regulament:

- a) aprobarea bugetului anual al Ofcom, a politicii financiare generale și a cadrului autorităților financiare;
- b) aprobarea raportului anual și a conturilor Ofcom;
- c) aprobarea oricărui contract a cărui valoare depășește 5.000.000 GBP;
- d) aprobarea planului anual al Ofcom, a obiectivelor pe termen lung și a cadrului politic general;
- e) efectuarea unei evaluări oficiale periodice a performanțelor proprii ale consiliului și ale comitetelor consiliului; (...)
- g) aprobarea numirilor și remunerației membrilor neexecutivi în comitetele consiliului de administrație;
- h) aprobarea numirilor membrilor neexecutivi ai Comitetului Channel Four (sub rezerva aprobării formale a secretarului de stat) și a deciziilor cu privire la numărul de membri ai Comitetului Channel Four; și
- i) Decizii privind numirile la MG Alba (Serviciul gaelic de media - Scoția).²⁸

Ofcom este o autoritate publică aflată sub control parlamentar. Anual, Ofcom trebuie să prezinte șefului Departamentului pentru Digitalizare, Cultură, Media și Sport raportul de activitate, iar acesta, ulterior, îl prezintă Parlamentului. Conturile Ofcom sunt supuse controlului Curtii de Conturi.

²⁸ <https://www.ofcom.org.uk/about-ofcom/how-ofcom-is-run/ofcom-board>

Responsabilitățile membrilor includ:

- a) îndeplinirea atribuțiilor Ofcom în temeiul următoarelor legi: Legea Ofcom 2002, Legea privind comunicațiile 2003, Legea serviciilor poștale (201), Legea economiei digitale (2010), Legea economiei digitale (2017) și orice altă legislație suplimentară relevantă;
- b) stabilirea politicii și direcției strategice, inclusiv a cadrului de resurse pentru operarea Ofcom;
- c) asigurarea respectării în permanență a celor mai înalte standarde de guvernare corporativă;
- d) asigurarea funcționării Ofcom în limitele autorității sale statutare.

Secretarul de stat, șef al Departamentului pentru Digitalizare, Cultură, Media și Sport („DCMS”) este responsabil cu numirea membrilor neexecutivi din cadrul Consiliului executiv, precum și cu aprobarea sefului acestei structuri de conducere. Secretarul de stat poate, de asemenea, să demită membrii din funcție în baza oricărei circumstanțe enumerate la articolul 2 alineatul (4) din Legea Ofcom (faliment, conflict de interes, comportament necorespunzător sau incapacitate).

Miniștrii de resort ai administrațiilor descentralizate sunt responsabili pentru numirea reprezentanților acestor entități în cadrul Consiliului.

Toți membrii Ofcom trebuie să întrunească cele 7 principii care guvernează funcția publică: echidistanță, integritate, obiectivitate, responsabilitate, transparență, onestitate, solidaritate.²⁹

Site-ul Ofcom găzduiește și Registrul de interese,³⁰ care stabilește interesele și angajamentele externe ale celor care fac parte din consiliile, comisiile și comitetele autorității, precum și interesele partenerilor lor și ale oricăror persoane aflate într-o relație de dependență.

Membrii care au declarat interese în companii reglementate de Ofcom au oferit asigurări că nu vor tranzacționa aceste acțiuni în timp ce rămân membri ai unuia dintre consiliile, comitetele sau comisiile Ofcom.

POLONIA

Organismul de supraveghere a domeniului audiovizual este Consiliul Național al Audiovizualului³¹.

Consiliul este un organism constituțional, stabilit în baza prevederilor capitolului IX din Constituția Poloniei³².

Consiliul Național al Audiovizualului

„Art. 213.1. Consiliul Național al Audiovizualului protejează libertatea de exprimare, dreptul la informație și interesul public pentru difuzare.

²⁹ https://www.ofcom.org.uk/__data/assets/pdf_file/0019/55045/members_code_of_conduct.pdf

³⁰ <https://www.ofcom.org.uk/about-ofcom/how-ofcom-is-run/register-disclosable-interests>

³¹ <https://www.gov.pl/web/krrit>

³² <https://www.gov.pl/web/krrit/status-prawny2>

2. Consiliul Național al Audiovizualului emite reglementări și adoptă rezoluții în cazuri individuale. "

Art. 214. 1. Membrii Consiliului Național al Radiodifuziunii vor fi numiți de Sejm, Senat și Președintele Republicii Polonia.

2. Un membru al Consiliului Național al Audiovizualului nu poate aparține unui partid politic, unui sindicat și nu poate să desfășoare o activitate publică incompatibilă cu demnitatea funcției îndeplinite.

Artă. 215. Regulile și procedurile pentru funcționarea Consiliului Național al Audiovizualului, organizarea acestuia și normele detaliate pentru numirea membrilor săi sunt specificate prin statut.

Competențele detaliate ale Consiliului Național al Audiovizualului sunt reglementate de Legea audiovizualului³³.

Conform art. 6 sec. 1 Consiliul Național protejează libertatea de exprimare în radio și televiziune, independența radiodifuzorilor și interesele destinatarilor și asigură natura deschisă și pluralistă a radiodifuziunii radio și televizate.

Sarcinile Consiliului Național includ în special:

- proiectarea, în acord cu prim-ministrul, a direcțiilor politicii de stat în domeniul radiodifuziunii și televiziunii;
- determinarea, în limitele autorizațiilor legale, a condițiilor de desfășurare a activității de către radiodifuzori;
- luarea, în măsura prevăzută de lege, a deciziilor privind licențele de difuzare și distribuție;
- recunoașterea ca radiodifuzor social sau primirea acestui atribut, în condițiile specificate de lege;
- exercitarea controlului activităților radiodifuzorilor în limitele specificate de lege;
- organizarea de cercetări de conținut și recepție de programe de radio și televiziune;
- determinarea cuantumului taxelor pentru acordarea unei licențe, înscrierea în registru și cuantumul taxelor de abonament în condițiile stabilite în Legea din 21 aprilie 2005 privind taxele de abonament;
- emiterea de avize cu privire la proiectele de acte legislative și acordurile internaționale privind difuzarea de radio și televiziune;
- inițierea progresului științific și tehnic și instruirea personalului în domeniul radioului și televiziunii;
- organizarea și inițierea cooperării cu țările străine în domeniul difuzării de radio și televiziune;
- cooperarea cu organizațiile și instituțiile relevante în domeniul protecției drepturilor de autor, drepturilor artiștilor interpreți sau executanți, drepturilor producătorilor și radiodifuzorilor de programe de radio și televiziune.

Art. 5 Se înființează Consiliul Național al Radiodifuziunii și Televiziunii, denumit în continuare „Consiliul Național”, ca organism competent în materie de radio și televiziune.

³³ <https://www.gov.pl/attachment/5f475132-f4a4-41b0-87f0-57874b287dcf>

Art. 7. 1. Consiliul Național este format din cinci membri numiți astfel: 2 de Sejm, 1 de Senat și 2 de Președinte, dintre persoanele care se disting prin cunoștințe și experiență în domeniul comunicării sociale.

2b. Președintele Consiliului Național este ales dintre membrii acestuia și este revocat de membrii Consiliului Național al Audiovizualului.

(3) Consiliul național alege dintre membrii săi, la cererea președintelui, vicepreședintele Consiliului național.

4. Mandatul membrilor Consiliului Național este de 6 ani de la data numirii ultimului membru. Membrii Consiliului Național își îndeplinesc funcțiile până la numirea succesorilor lor.

5. Un membru al Consiliului național nu poate fi numit din nou pentru un alt mandat complet.

6. Organismul autorizat să numească un membru al Consiliului Național îl revocă numai în următoarele situații:

- 1) demisie;
- 2) o boală care împiedică permanent îndeplinirea funcției;
- 3) condamnarea printr-o hotărâre definitivă pentru comiterea unei infracțiuni săvârșită cu intenție;

3a) depunerea unei declarații false de neocolaborare cu fostul regim comunist, confirmată printr-o hotărâre judecătorească valabilă;

4) încălcarea prevederilor legii menționate printr-o hotărâre a Tribunalului de Stat.

7. În cazul demiterii sau decesului unui membru înainte de sfârșitul mandatului, autoritatea competentă numește un nou membru al Consiliului Național pentru perioada rămasă până la sfârșitul mandatului.

4. Nu este permisă cumularea funcției de membru al Consiliului Național cu dreptul de proprietate asupra unor acțiuni la o companie din domeniul reglementat sau participarea în orice alt mod la o entitate care este furnizor de servicii media sau producător de radio sau televiziune, și orice activitate lucrativă, cu excepția activității de predare și cercetare sau de muncă creativă.

Art. 9. 1. Pe baza statutelor și în vederea punerii lor în aplicare, Consiliul Național emite reglementări și rezoluții.

2. Consiliul Național adoptă rezoluții cu o majoritate de 2/3 voturi din numărul statutar al membrilor.

Artă. 10. 1. Președintele Consiliului Național își gestionează activitatea, reprezintă Consiliul Național și îndeplinește sarcinile specificate în lege.

(2) Președintele Consiliului Național poate solicita unui furnizor de servicii media să pună la dispoziție materiale, documente și explicații în măsura necesară pentru a controla conformitatea furnizorului cu prevederile Legii, condițiile de licență sau actele de autoreglementare care îl obligă.

3. Președintele Consiliului Național poate solicita unui furnizor de servicii media să-și suspende activitatea dacă încalcă prevederile Legii, Rezoluția Consiliului Național sau condițiile licenței.

4. Președintele Consiliului Național, pe baza unei rezoluții a Consiliului, poate emite o decizie prin care să dispună furnizorului de servicii media să-și suspende activitatea în domeniul de aplicare menționat la alin. 3.

Pe pagina Consiliului, în cadrul rubricii "Protecția copiilor și tinerilor - o sarcină prioritară și strategică a Consiliului Național al Audiovizualului", se menționează:

Consiliul Național al Audiovizualului, care își exercită competențele statutare în domeniul protejării minorilor împotriva efectelor nocive ale conținutului media, își exprimă îngrijorarea cu privire la încălcarea de către radiodifuzori a prevederilor care protejează copiii și adolescenții împotriva efectelor nocive ale conținutului diseminat.

Având în vedere bunăstarea publicului minor, Consiliul Național al Audiovizualului declară că va reacționa decisiv în cazurile de încălcare de către radiodifuzori a prevederilor de protecție a copiilor și adolescenților, inclusiv atunci când radiodifuzorii practică scăderea categoriilor de vârstă ale programelor individuale.

În fiecare astfel de caz, Consiliul Național al Audiovizualului va aplica în mod consecvent instrumentele legale prevăzute în Legea audiovizualului.³⁴

Consiliul Național al Presei este înființat prin Legea din 22 iunie 2016³⁵.

Art. 2 Consiliul este un organism care are puterea de a numi și revoca membrii organelor de conducere a organizațiilor publice de radiodifuziune și de televiziune și a Agenției de presă poloneze, denumite în continuare „Companii” și are competență în alte chestiuni prevăzute în prezentul act.

(2) Sarcinile menționate la alineatul (1) sunt îndeplinite de către Consiliu, în funcție de necesitate, asigurându-se legalitatea activității Companiilor, precum și autonomia și independență editorială.

*Art. 3 Consiliul este format din cinci membri, dintre care trei vor fi numiți de Sejm (Camera inferioară a Parlamentului polonez) *și doi de președintele Republicii Polonia.*

Art.4 Mandatul membrilor Consiliului este de șase ani.

SUEDIA

Autoritatea suedeză de presă și difuzare³⁶ este o autoritate administrativă suedeză organizată în cadrul Ministerului Culturii. Agenția a fost înființată în 2010, după ce Autoritatea Suedeză pentru Radio și TV a fuzionat cu Comisia Suedeză de Radiodifuziune.

Autoritatea suedeză de radiodifuziune face parte din administrația publică, dar nu depinde în mod direct de guvern. În mod tradițional, sistemul politic suedez a făcut o distincție clară între legislativ, executiv și competențe administrative. Acest lucru asigură în general autorității un grad înalt de autonomie, iar miniștrilor (în conformitate cu legea) nu li se permite să influențeze deciziile sale.³⁷

Autoritatea suedeză de presă și radiodifuziune ia decizii cu privire la licențe, taxe și înregistrare, exercită supravegherea emisiunilor de televiziune, televiziune la cerere, pagini de teletext și verifică dacă conținutul programelor de radio și televiziune respectă reglementările de difuzare.

³⁴ <https://www.gov.pl/web/krrit/ochrona-dzieci-i-mlodziezy--priorytetem-i-zadaniem-strategicznym-krrit>

³⁵ <https://www.gov.pl/attachment/8a8330c8-1a03-4ce9-a843-b9a56c7d9543>

³⁶ <https://www.government.se/government-agencies/swedish-broadcasting-authority/>

³⁷ <https://www.issuelab.org/resources/12376/12376.pdf>

Comisia de radiodifuziune suedeză, un organism decizional din cadrul autorității, investighează dacă conținutul respectă reglementările, după reclamațiile depuse de telespectatori și ascultători sau la inițiativa autorității suedeze de presă și radiodifuziune. Sarcinile suplimentare includ verificarea companiilor prin cablu și furnizorilor de IPTV. Aceasta este formată din experți și cercetători numiți de către Guvern.

Autoritatea poate impune amenzi pentru încălcarea regulilor stabilite prin Legea radio-tv.

Autoritatea include Consiliul pentru subvenții la presă. Una dintre sarcinile Consiliului pentru subvenții la presă este de a lua în considerare cererile de sprijin de stat pentru ziarele zilnice. Suportul pentru presă constă în suport operațional și de distribuție.³⁸

Legea radio-tv (2010: 696)³⁹ conține referiri la protecția demnității umane și a minorilor.

Capitolul 5 Conținutul emisiunilor de televiziune, TV cu plată și teletext, Cerințe generale

Secțiunea 1 Un furnizor de servicii media care oferă transmisii de televiziune, televiziune cu plată sau teletext trebuie să se asigure că activitățile programului în ansamblu sunt caracterizate de ideile de bază ale statului democratic, principiul egalității tuturor ființelor umane și libertatea și demnitatea individului.

Protecția copiilor

Secțiunea 2 Programele cu descrieri aprofundate ale violenței de natură realistă sau cu imagini pornografice nu pot fi difuzate la televizor într-un interval orar și într-o anumite modalitate încât să existe un risc semnificativ ca minorii să poată viziona programele, cu excepția cazului în care din motive speciale este justificabil.

Astfel de programe să nu fie difuzate la TV cu plată dacă există un risc semnificativ ca minorii să poată viziona programele, cu excepția cazului în care acest lucru este justificat din motive speciale.

Secțiunea 3 Un furnizor de servicii media care difuzează sau oferă programe cu descrieri aprofundate ale violenței de natură realistă sau cu imagini pornografice va avertiza că există un astfel de conținut.

Potrivit dispozițiilor Cap. 16, procurorul general monitorizează prin revizuire ex-post dacă programele difuzate conțin descrieri ale violenței sau imagini pornografice care încalcă capitolul 5.

Comitetul de examinare pentru radio și televiziune monitorizează, prin intermediul revizuirii ex-post, dacă radioteleviziunea publică respectă prezenta lege și termenii legați de programe.⁴⁰

Comitetul supraveghează, de asemenea, dispozițiile privind plasarea produselor, sponsorizarea și publicitatea.

³⁸ <https://www.government.se/government-agencies/swedish-broadcasting-authority/>

³⁹ https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/radio--och-tv-lag-2010696_sfs-2010-696

⁴⁰ Legea radio-tv, Cap.16, Secțiunea 2.

Consiliul suedez pentru mass-media este o agenție guvernamentală a cărei sarcină principală este de a promova abilitarea minorilor ca utilizatori conștienți de mass-media și de a-i proteja de influențele nocive ale mass-media.

Consiliul Media adună cercetări relevante și diseminează informații despre dezvoltarea mass-media, efectele mass-media și utilizarea mass-media privind copiii și tinerii.

Consiliul clasifică, de asemenea, filmele pentru proiecție publică. Evaluările reflectă dacă filmele pot dăuna bunăstării copiilor. Evaluările pentru vârstă sunt „toate vârstele”, 7, 11 și „fără evaluare”, acesta din urmă rezultând într-un rating de 15.

Personalul este format din 18 angajați: manageri de proiect, ofițeri de cercetare și comunicare, clasificatori de filme, precum și personal tehnic și administrativ.

Copiii și tinerii sunt grupul țintă final, dar părinții, educatorii, asistenții sociali, mass-media și industria internetului, precum și factorii de decizie politică sunt, de asemenea, un public-țintă important și părțile interesate ale agenției.

Consiliul produce informații și materiale pedagogice pentru a fi utilizate de părinți, educatori și oameni care întâlnesc copii și tineri în profesia lor. Consiliul pentru mass-media publică, de asemenea, rapoarte și alte materiale despre evoluțiile mass-media, efectele mass-media și situația mass-media a copiilor și tinerilor. De asemenea, Consiliul monitorizează cercetările din domeniul său.

Site-ul web al Consiliului media suedez este o platformă importantă pentru diseminarea instrumentelor de cunoaștere și a cunoștințelor. Toate resursele pot fi comandate sau descărcate gratuit de pe site.⁴¹

⁴¹ <https://www.statensmedierad.se/ovrigt/inenglish.579.html>

Resurse bibliografice

- DIRECTIVA 2010/13/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale).⁴²
- DIRECTIVA (UE) 2018/1808 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) având în vedere evoluția realităților pieței.⁴³

⁴² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:02010L0013-20181218>

⁴³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32018L1808>